

Veckobladet?

Mellan att detta VB-nummer görs och att det når läsarna har vänsterpartiet i Lund medlemsmöte (den 16.12). Där ska frågan om Veckobladets framtid behandlas.

Som framgått bl.a. av artiklar i nr 36 är denna framtid osäker. Två av tre redaktörer avgår. De står visserligen fortsatt till förfogande som volontärer, utöver de tidigare, och det är utmärkt. Men tidningen behöver fler redaktörer för att kunna fortsätta, och tillräckligt kvalificerade krafter för denna tidskrävande och även på andra sätt pressande syssla står inte på kö. En förutsättning för fortsatt liv är nog att den den planerade omorganisationen med en redaktionssekreterare, som bl.a. kan ta över en del av ansvaret för materialansaffningen, blir av.

Om detta vet vi i skrivande stund inget och har därför heller ingen information att vidarebefordra till den krympande prenumerantstocken. Det innebär att det åtminstone blir någon form av utskick efter helgerna. Kanske i form av ett reguljärt VB-nummer som bl.a. innehåller fortsättningen på kommunalpolitiker Anderssons uppmärksammade memoarserie.

Blir det i stället en fortsatt utgivning, som om inget hade hänt, kommer det givetvis att bifogas vederbörligt inbetalningskort.

Red.

"Stupstocken"

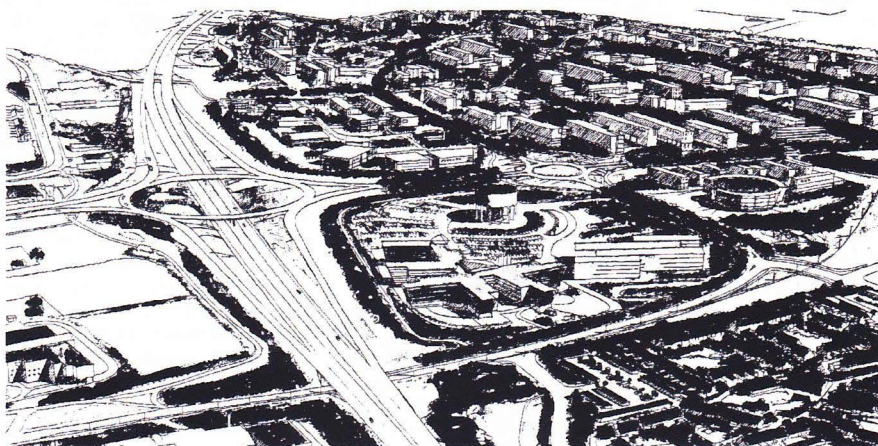
är byggnadsarbetarnas benämning på avtalets minimilön. Den ligger i dag på 93.50 i timmen. Vi vet att det finns yrkesgrupper som har lägre lön än så, men Byggnads är av tradition ett höglöneförbund och det finns det viss anledning till. Jobbet är både kvalificerat och påfrestande, och inte minst så här års är vi många som inte avundas byggnadsarbetarna deras syssla.

Nu finns det en grupp byggnadsarbetare i Lund som har hamnat på stupstocken. Det rör sej närmare bestämt om femton anställda på Malmöfirman Rotab vilkas timlön har sjunkit från 120–125 kr.

Nominera!

till v-avdelningens styrelse och distriktets vårkonferens. Ring valberedningen: Henrik 148545, Kent 151338, Kristina 306355, Liv 397929 Margaretha 146401 eller Monica 137656.

Vänstern om Brunnsnshög

Så här kan det komma att se ut vid Brunnsnshög, intill Lunds högsta topp – vattentornet kan tjäna som riktmärke. Det lär dock ta tid innan all den vackra skogen har växt upp, men vägarna de finns från början.

Vänsterpartiet efterlyser en konsekvensanalys av planen för Brunnsnshögsområdet utifrån ett Agenda 21-perspektiv. Planen omfattar högvärdig jordbruksmark som, enligt fullmäktiges beslut, så långt möjligt inte ska tas i anspråk för bebyggelse eller vägar. Därför bör en noggrannare prövning ske av varje plan som kräver inanspråktagande av sådan mark.

Planerad täthet bör också redovisas i dokumentet. Det är viktigt ur markhushållningssynpunkt att inte slösa med marken utan bygga koncentrerat.

Oseriös Lundaänk

Den stora satsningen på kollektivtrafikförsörjning av området, i form av "Lundaänken", framstår inte som seriös eftersom det saknas redovisning av förväntade flöden på kollektivtrafiknätet. För biltrafiken däremot redovisas förväntade trafikflöden noggrant.

Vänsterpartiet vill att områdets centrum, i anslutning till Lundaänkshållplatsen, omarbetas så att Brunnsnshögsområdets verksamheter koncentreras kring hållplatsen. För att göra kollektivtrafiken attraktiv, och för att den ska framstå som ett lockande alternativ till bilen, är det viktigt att koncentrera verksamheterna till detta hållplatsnära läge. Enligt planen hamnar hållplatsen i stadsskogen i sydöstra hörnet av området. Enligt det reviderade förslag som Byggnadsnämnden beslutade skicka ut på samråd planeras här för bostadsbebyggelse i form av punkthus. Området ligger högt och är blåsig. Det blir inga bostäder i park förrän om en fyrtio-femtio år. Under tiden är det meningen att människor ska bo i detta blåsigta oskyddade om-

råde där det inte heller planeras den minsta service. Det blir långt till närmaste affär. Skolorna på Östra Torn är redan överfulla. Blir detta en bra boendemiljö?

Vänsterpartiet anser att trafiklösningen bör omarbetas. I planen för Brunnsnshögsområdet redovisas en överdimensionerad "billösning" med orimligt breda gator och cirkulationsplatser. Ingenstans i dokumentet nämns något om en "Östra Ring". Men det är helt klart detta det är frågan om, även om det här heter "Norra Ringens förlängning" – en tjugosex meter bred trafikbarriär med två körfält i var riktning och en tvärfältig cirkulationsplats i korsningen med Sölvegatan.

I denna korsning, den mest belastade, förväntas 15 200 fordon/dygn som inkommande trafik. Enligt expertis på Lunds Tekniska Högskola är det, med det beräknade flödet, fullt tillräckligt med ett körfält i varje riktning och enfältig cirkulationsplats. Detta ger fullt tillräcklig kapacitet upp till 25 000 f/d. Det skulle innebära att övergång för fotgängare och cyklister kan ske via övergångsställen i samma plan. Man slipper då bygga kostsamma gång- och cykeltunnlar. Övriga korsningar inom området beräknas bli mindre belastade och här finns alltså ännu mindre anledning att bygga tunnlar för gående och cyklister.

Bort med tunnlar!

Det är oacceptabelt att det alltid är gång- och cykeltrafiken som ska ledas ned under jorden eller upp på broar över bilvägarna. Varför skall just cyklister och fotgängare tvingas upp och ner i backar? Detta måste kanske ibland accepteras vid befintliga trafikleder men vid nybygg-

nation finns det andra sätt att ordna trafiksäkra lösningar.

Dessutom är det dyrt att bygga gc-tunnlar. I denna plan skulle det därför vara välkommet med lite nytänkande och fantasi vad gäller trafikplaneringen.

Utformningen av "Norra Ringens förlängning" och sammankopplingen av denna med Utmarksvägen är olycklig. Det ger en bred genomfartsled som en barriär tvärs genom området. Samtliga vägar inom området bör utformas som lokalgator. Hela området bör planeras för 30 km/h både av trafiksäkerhetsskäl och för att ytterligare understryka gatornas karaktär av lokalgator.

Behovet av områdets planerade åtta gc-tunnlar samt de planerade gång- och cykelvägarnas förläggning till grönstråken bör utredas även ur trygghetsperspektiv. Detta är lösningar som bygger in otrygghetskänsla och överfallsrisker, speciellt i ett verksamhetsområde som är tyst och folktomt på kvällen och helger. Det är viktigt ur jämställdhetsperspektiv att även kvinnliga fotgängare och cyklister kan färdas tryggt genom området utan att riskera att bli överfallna och våldtagna.

Den föreslagna uträtningen, breddningen och profiljusteringen av Utmarksvägen samt damnen och föreslagna läplanteringar öster om vägen bör utredas ur kulturhistoriskt perspektiv. Utmarksvägen lades ut vid skiftet 1813 och följer de gamla ägostråken. Den, och miljön omkring, är en viktig del av vår kulturhistoria som bör bevaras för framtiden.

Vänsterpartiet Lund
Cecilia Wadenbäck

Millenniekonsulterna

Nu har de samlats, Veckobladets båda millenniekonsulter, signaturerna Lucifer och Grr för att utbyta tankar kring det gångna året, århundradet och årtusendet. Utrustningen är 2000-säkrad och parallellt med samtalet genomfördes en djup-testning av milleniechampagnen.

Lucifer: Varför är vi här, i denna trista stad, i denna trista tid? Det måste ha varit Lund Baudelaire tänkte på när han skrev om "la tristesse d'une ville sans fleuve". Inte ens politiken är rolig här.

Grr: Floden är på väg! Eller åtminstone vattnet. Det har jag förutspått flera gånger förr, men nu har det stått i *Science* att havsisen i Arktis smälter med rekordfart (vilket med 98 procents sannolikhet beror på växthuseffekten) och att nordpolen blir isfri sommardag inom ett par decennier. Därmed stiger havet obönhörligen och når så småningom Lund. Och därmed blir även politiken roligare här för det blir en mängd nya problem att ta ställning till. Kanske inte i vår privata livstid men i barnbarnens, och så här inför årtusendeskiftet borde vi kunna lyfta blicken. Lunds befolkning har hundradubblats under det nu slutande millenniet, fortsätter den trenden blir våra efterkommande tio miljoner på hösten 2099. Härliga tider, strålände tider!

L: Jo jag minns dina inkännande skildringar av det otvungna livet i den kommande lilla fiskarbyn vid Klostergården. Jag har förstått att man redan är på gång med planerandet av skyddsvallar och fördämningar nere i Skanör. Och än så länge är det ju växthuseffekten mest behaglig med många milda kvällar på uteserveringarna och mindre snöskottning. Och visst var det trevligt med årets storm, inget lär ju vara så vitaliserande och gemenskapsskapande som mindre naturkatastrofer. Men åter till politiken, och särskilt då i Lund. Vi var ju en gång som besatta av den. Kan du erinra dig någon som helst intressant händelse eller uttalande där från det gångna året?

G: Du må betrakta mej som oseriös men jag har fäst mej har särskilt fäst mej vid ett ärende som just nu behandlas i nämnderna, det om en biogasanläggning halvvägs mellan Lund och Dalby. Vårt parti och den rödgröna majoriteten ville ju, med den outtröttliga Karin Svensson Smith (v) som pådrivare, "sluta kretsloppet" och nyttiggöra en mängd lokala biologiska restprodukter, för att nu använda en vetenskaplig beteckning. Statliga miljöomställningsbidrag utlovades också. Men nu bråkar villaägarna i Dalby och är rädda för sänkta andrahandsvärden på sina hus. Miljönämnden har redan vikit sej och nu ska vi se vad byggnadsnämnden

säger. Själv menar jag att har man bosatt sej på landet får man räkna med att det luktar skit ibland, för att använda en icke-vetenskaplig benämning. Ställer inte derödgröna partierna upp för biogasanläggningen och vågar köra över Dalbyborna har de sänkt sin trovärdighet i miljöfrågor. För mej är frågan oerhört viktig rent principiellt. Rent praktiskt tror jag däremot inte ett dugg på biogas. Parallellerna med kärnkraften ger sej s.m.s. själva?

L: Politik är det möjligas konst och jag är inte säker på att din vilja att köra över villägarna i Dalby enbart dikteras av rationella eller ens principiella skäl. Och jag fruktar att du inte heller har hängt med in i det postindustriella samhället. Där ligger landsbygd och gödseldoft redan två epoker bort och Dalbyborna ser sig säkert inte som boende på landet — de bor i den urbana aggregationen Lund—Malmö om än inte i den virtuella verkligheten där skitlukta är helt obekant. Du är kanske inte uppkopplad? Fast jag måste medge att rationalitet är inte allt i politiken. När Barsebäck I stängde var det inte kalkylerna över elpriset som dominerade mina tankar utan simpel hämndkänsla efter alla dessa år av manipulerande kärnkraftspropaganda. Jag håller gärna igen på användningen av brödrosen på vintrarna om det är priset.

G: Det är klart, ska min vision av tiomiljonerstaden Lund bli verklighet måste stan växa åt öster, och då skulle även riktiga lundabor drabbas av biogasens olägenheter. Men det är ett problem att våra politiska intentioner och visioner inte klarar konfrontationen med verkligheten. Det som vi ser i Lund skulle mångdubblas om vänstern kom in i regeringen. Trots det skulle jag vilja att vi kom dit: lite makt är också makt. Fast utsikterna är inte så stora. Partimedlemmarna är mycket mer fundamentalistiska än väljarna, och en omröstning på ett regionalt v-möte som slutar 11—9 kan mycket väl spräcka en regeringssamverkan. Och jag antar att siffrorna är ännu lägre och därmed slumpartade på mp-mötena. Det som just nu oroar mej mest i politiken är miljöpartiets dåliga opinionssiffror. Kan Matz Hammarström som nytt språkrör hjälpa upp dem? Han visade kompetens och god samarbetsanda som lokalpolitiker i Lund men gör han sej i teve?

L: Ja, det är säkert nyckelfrågan. Mediernas ökande makt är väl den stora förändringen i politiken och jag ser ingen slut på den utvecklingen. På medieområdet har varken vänstern eller arbetarrörelsen haft mycket att sätta emot. Den socialdemokratiska dagspressen var ju aldrig stark men nu ligger den i stort sett i ruiner. Vänsterupp-

svinget byggde ju på att man startade från botten med att bygga upp kommunikations- och opinionskanaler men sådant kräver ju en ständig förnyelse och det saknas nu. Det är egentligen märkligt med det opinionsläge vi har med en övervikt på vänstersidan i väljarsympatierna och ett vänsterparti över tio procent när alla dessa borgerliga medier dagligen vräker över oss sitt förakt för Persson, Schyman och Schlaug.

G: Och nu är även VB på fallrepet. Det är bara att erkänna att politiken och demokratin sådana vi var vana inte finns mer. Vi får kanske söka oss till historien efter andra modeller. Själv har jag börjat intressera mej för det upplysta enväldet, inte av Peter den stores eller Josef Stalins modell men väl av Josef II:s eller Struensees. Den senare är aktuell genom Enquists roman och överhuvud måste vi börja tänka mera danskt nu när de första Öresundstågen redan är ute i provdrift. VB tappade tyvärr den danska dimensionen när Rolf Nilson gick.

L: Den förstärkta danska förbindelsen måste väl anses etablerad nu när en långtradare lastad med smuggelwhisky under nattens mörker körde över bron den gångna veckan. Det kommer säkert fler och man kan bara hoppas att de kan ha andra laster, t.ex. nybakade rundstycken. Visst, jag saknar också Rolfs initierade kommentarer om dansk politik, men att han steg åt sidan kändes ganska naturligt efter den långa politiska utveckling han genomgått. När jag kom till vänsterpartiet i slutet av 70-talet var han inte precis någon mjukis, om man säger så. Danmark, ja, visst har vi saker att lära där, t.ex. för att bedöma de partipolitiska opinionsvindarna. Där fick man tidigt ett starkt demokratiskt vänsterparti i form av SF och en mittenorienterad socialdemokrati med opinionssiffror lite över 30 procent och vi har gått i samma spår. Nu väntar vi bara på en motsvarighet till deras Folkeparti, där de reaktionära folkliga stämningar som inte släpps fram i Sverige kan kanaliseras och vinna anhängare både från vänster och höger. Bert och Ian var lite för tidiga och lite för oregerliga, men när som helst kan det komma någon mera seriös person som axlar deras mantel. Det ser jag som betydligt allvarigare än den samling romantiker och vapengalningar som nu hängs ut i medierna. Och deras möjligheter att vinna gehör ökar ju mer etablissemangen och politiker-klassen försvarar sig åt EU.

G: EU-fienderna har en fantastisk förmåga att byta argument. Förut hette det att EU skulle bli ett tyskdominerat Neuropa, nu skrämmer man alltså med ytterhögern som ska spela ut det svensknationella kortet.

Nu hoppas jag att EMU-frågan får en snabb lösning så att vi kan återkomma till den grundläggande EU-frågan också inom vänstern. Det finns åtminstone fem framträdande medlemmar av riksdagsgruppen som är klara EU-vänner och bland alla de övriga är mörkertalet stort, om uttrycket ursäktas. Själv hoppas jag att vår gamle vän Herman Schmid snart fixar oss en sån där studieresa till Bryssel med allting fritt — det tillhör EU-parlamentarikernas förmåner. Efter EU:s senaste toppmöte är det ingen idé att gå emot historiens inneboende krafter längre, det borde du medge, och Norges glans som utanförstående förebild har bleknat på sistone. Själv håller jag t.o.m. med Manuel Castells och Göran Therborn om att det är positivt att Turkiet kommer med. De vill in i Europa vilket de bl.a. har visat genom att låta oss terrailare åka ända till Irans gräns.

L: EU-och EMU-vännerna måste väl anses vara nog så flexibla i sin argumentation. Är det inte Inter-railkortet det handlar om så är det den tyska korven eller historiens inneboende krafter. Allting fritt, jojo. There is no such thing as a free lunch, som Milton Friedman säger. Men vi har väl redan betalt antargång. Just nu pågår ju storartade ansträngningar, inte minst från socialdemokraterna, för att sälja in den nya krisstyrkan där vi förväntas försvara Europiska Värderna, vilka de nu är. Så vitt jag kan se har det kalla krigets slut inneburit en stark brutalisering av den internationella politiken där enskilda stater eller grupper av stater anser sig kunna göra vad de vill under åberopande av humaniteten: i Irak, i det forna Jugoslavien, i Somalia. Ryssland åberopar ju direkt Nato-kriget mot Jugoslavien för att rättfärdiga sin vidriga krigspolitik i Tjetjenien. Jag måste säga att jag ser mycket pessimistiskt på den internationella utvecklingen de närmaste tio åren, Sveriges viktigaste fredsinsats nu skulle rimligen vara att hålla sig utanför de krigskoalitioner som är på gång. I stället håller vi på med att rusta upp balterna inför deras Nato-anslutning som ska fullborda inringningen av Ryssland.

Fast det är lite tråkigt att sluta samtalet på denna dystra bog. Vi kanske ska sluta med att gemensamt glädjas över all den fulla granskog som föll i stormen och se fram mot den grönskande lövskog som brer ut sig i Skåne om hundra år?

G: Det finns inte plats för särskilt mycket skog av något slag om vi ska bli tio miljoner i Lund samtidigt som landarealen krymper. Men jag tror att dataskärmarnas virtuella bokskogar kan ge oss full kompensation. Så, för att citera den gamle strejkledaren Harry Isaksson som vi skrev om i förra numret: "Jag är jävligt optimistisk."

ËOD JUL OCH ËOTT NYTT ÅR!

Julomtens, den gamle skråpuken, ses här räknande intäkterna från julhandeln, som säkert slår rekord i rådande högkonjunktur. Enda bekymret är smånissarna som har gått med i KU och som envisas med att rita förargelseväckande symboler på hans säsongsmässiga hälsningar på väggen. Tomten själv var visserligen också radikal och förargelseväckande i yngre dagar, men det var då det och nu är han mest intresserad av gröt.

Vänsterpartiet Lunds kongressförberedelser

Partistyrelsen har nyligen sänt ut kallelse till kongressen år 2000. Kallelsen har skickats ut till alla medlemmar i Lund. V-styrelsen i Lund har haft en preliminär diskussion om hur kongressförberedelserna ska bedrivas. Frågan ska också diskuteras av medlemsmötet i december. Därefter kommer styrelsen att omgående efter helgerna lägga upp ett program för partiorganisationens kongressdiskussioner och övriga förberedelser. En inte alltför djärv gissning är att förberedelserna i stort sett kommer att följa mönstret från de senaste kongresserna. En viktig hålltid i förberedelserna är den 29 februari. Detta är sista datum för inlämnandet av motioner till kongressen.

Intresset för kongressen tycks i partiet i sin helhet och i vår lokalorganisation vara glädjande stort. En delförklaring till det stora intresset är kanske att kongressen ska anta ett nytt partiprogram.

Partiprogrammet är givetvis väldigt viktigt, även om dess betydelse för att vinna fler röster och nya medlemmar till partiet ibland måhända är något överskattad.

I Lund kommer verkar förväntningarna på det nya partiprogrammet vara stora och en viss otålighet hos en del medlemmar börjar märkas. Så kan man i varje fall tolka initiativet från en enskild medlem som redan innan organisationens gemensamma planering för kongressen finns färdig i egen regi startar en studiecirkel kring programfrågorna (se förra numret av VB). Som styrelsemedlemmar välkomnar vi självfallet sådana spontana initiativ och hoppas att fler diskussionsgrupper ska bildas under det fortsatta kongressarbetet. När planeringen för organisationens gemensamma kongressförberedelser är klar strax efter nyår blir det självfallet enklare för partimedlemmarna att planlägga sina informella studie- och diskussionsgrupper, så att de enskilda initiativen lättare kan samordnas inom det kollektiva och organisationsgemensamma arbetets övergripande ramar.

Göran Fries & Ulf Nyman
Ordförande resp. ledamot i v-styrelsen Lund

Trafiksäkerhet på säker mark

"En enig riksdag står bakom Nollvisionen – att ingen skall förolyckas i trafiken. Det tidiga 1990-talets trend mot allt färre döda har dock brutits, de senaste åren har antalet varit ungefär konstant – 540 döda per år. Statistiken för första halvan av 1999 pekar åt samma håll. Detta gäller vägtrafiken. Järnvägen uppfyller idag Nollvisionen – inga järnvägsresenärer har dött under 1990-talet."

Så lyder inledningen till Vänsterpartiets riksdagsmotion om trafiksäkerhet. V:s riksdagsgrupp bedömer att regeringens åtgärder hittills inte räcker för att nå det uppsatta målet för år 2000. Motionen består därför av två "förslagskataloger", dels åtgärder för att nå delmålet för år 2000, dels åtgärder för att nå målet för år 2007: högst 270 döda i vägtrafiken. Bland förslagen för år 2000 ingår krav på sänkta hastighetsgränser – både i tätort och på landsväg – och skärpt trafikövervakning i form av fler poliser på vägarna och genom kameratrafikövervakning. Och naturligtvis återkommer kravet på en förändrad samhällsplanering så att transportbehovet minskar, på att transporterna ska föras över till miljöanpassade trafikslag samt krav på övervakning av trafiknykterhet och bilbältesanvändning. En annan åtgärd som föreslås är en lag som gör hjälm användning obligatorisk för cyklister.

Hela "vägtrafiksverige"

I början av december inbjöd Vänsterpartiets riksdagsgrupp (eller snarare riksdagsgruppens representanter i Trafikutskottet med Karin Svensson Smith, Lund, i spetsen) intressenter och aktörer på trafik-

säkerhetsområdet till en hearing. Den fråga riksdagsgruppen ville ha svar på var helt enkelt om delmålet för år 2000 skulle kunna klaras och i så fall vilka åtgärder som skulle behövas. Vägverket, Vägtrafikforskningsinstitutet (VTI), Statens institut för kommunikationsanalys (Sika), Lunds Tekniska Högskola (representerad av professor Christer Hydén från institutet för teknik och samhälle), NTF, trafikpolisen m.fl. fanns på plats för att försöka besvara frågan. Den i hög grad deltagande publiken bestod av representanter för praktiskt taget hela "vägtrafiksverige": dagspressens motorjournalister, trafikpolitiker från de flesta andra riksdagspartier, motororganisationer, fackpress, åkeribranschen m.fl. (Var fanns f.ö. Vänsterpartiets egen "Vänsterpress"?)

Nya åtgärder

För de som inte redan visste att målen för år 2000 inte skulle komma att nås stod det klart redan under hearingens första inlägg: VTI:s dystra prognos för år 1999 ligger på cirka 525–535 döda i vägtrafiken. Om inga åtgärder vidtas och vägtrafiken fortsätter att öka – en ökning på 3 procent per under år 2000 förutses – kommer cirka 500 att

dödas i vägtrafiken under år 2000. Dvs antalet döda kommer att ligga 25 procent över det mål som regeringen satt upp. Om inga nya åtgärder sätts in, sålunda.

"Riskkompensation"

Vilka åtgärder ska då sättas in enligt den samlade expertisen? För att enkelt sammanfatta de åtgärder som diskuterades: v-motionens förslag till åtgärder står på säker mark. Den utgår från dagens trafikverklighet och ligger helt i linje med trafiksäkerhetsforskningens rön. Hearingen kom snabbt att fokuseras på den viktigaste faktorn bakom trafikolyckorna: hastigheten. Motorfordonens hastighet måste sänkas. Trafiksäkerhetsåtgärder har ringa eller ingen effekt om inte sänkt hastighet är målet. (Detta beroende på att trafikanterna "kompenserar" ökad säkerhet med högre hastighet. Risknivån förblir alltså oförändrad hög. Ett typexempel är trafikanter med dubbade däck eller vinterdäck som ökar hastigheten jämfört med om de kört med "vanliga" däck).

Kommer då regeringen att vidta nödvändiga åtgärder? Denna fråga fick inte något klart svar, men tvivlet tycktes vitt utbredd. För som Christer Hydén uttryckte det: Trafiksäkerhet har hög prioritet hos politiker och allmänhet, men trafiksäkerhets-åtgärder har låg prioritet. Vänsterpartiets trafiksäkerhetsmotion och hearing tyder dock på att det finns partier som utgör undantag från denna trista sanning.

un

Sex km/h

I VB 36/99 citerar Gunnar Sandin ur en av höstens bokfavoriter – *Tio tankar om tiden* av Bodil Jönsson – om att förflytta sig med bil. Jag har tyvärr inte haft tid att läsa boken själv men drar mig till minnes ett annat, äldre exempel på bilens res-hastighet. Ivan Illich beskrev den amerikanska bilismen så här i *Energi och jämlikhet* 1975:

"Den typiske amerikanen ägnar mer än 1500 timmar per år (dvs 30 timmar per vecka eller fyra timmar per dag, inklusive söndagar) åt sin bil: här ingår de timmar han tillbringar bakom ratten, åkande eller stillastående, samt de arbetstimmar som är nödvändiga för att betala bilen, bensinen, däcken, vägtullar, försäkringar, trafikförsäkringar och skatter ... [och att tanka, tvätta osv., min anm.] Denne amerikan behöver alltså 1 500 timmar för att komma 10 000 km (på ett år). På en timme kommer han sex kilometer. I de länder som saknar transportindustri förflyttar sig människorna med exakt samma hastighet till fots, dessutom med den fördelen att de kan gå var som helst och inte bara längs asfalterade vägar."

Citatet är 25 år gammalt och stämmer väl inte för Sverige idag men är likväl tankeväckande. Överhuvudtaget är kapitlet om "Bilens sociala ideologi" i André Gorz *Ekologi & Politik* 1979, där jag hämtat citatet i boken om bilismen. Varför inte ge bort den boken i julklapp, ett väl sorterat antikvariat kanske kan ha den hemma.

Ola Hagring

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Tack Röda Kapellet

för en strålande progkonsert vid 25-årsjubileet på Stadshallen! Det var befriande att få höra de gamla paradsängerna från en engagerad tid utförda med sådan finess och entusiasmerande schvung. Därtill sammanhållna av Sten Henrikssons insiktsfulla, humoristiska och distanserade exposé över 1970-talet. Man får hoppas att dessa pärlor fogas till Kapellet's stamsånger så man får höra dem fler gånger på Mårtenstorget och andra Kapellet's vardagliga tiljor.

Sedan vidtog den säregna upplevelsen att få höra några av Röda Kapellet's standardlåtar utmärkt exe-kverade av farmarorkestern Röda Flåset. Ungdomarna har utvecklat till en värdig efterföljare (?) till de gamle. Eller snarare får man hoppas på liknelsen med farmarlaget, att de efterhand tas upp i Kapellet. Drar man ut liknelsen med farmarlag så ska ju rätteligen gamla trötta kapellister avsluta sin karriär i Röda Flåset, innan de tar välbetalda tränarbjobb.

Synd att så få blev kvar och njöt dansens yra till Storbandet. Detta säger jag, trots en viss subjektiv distans till sagda Storbandet. Bandet har nämligen aldrig spelat så bra och musiken satt verkligen

med ett gediget sväng och mycket finlir. I sammanhanget måste en historierevisionistisk förfalskning dementeras: namnet på orkestern är Storbandet och inget annat, fastän Storbandet annonserades under ett egendomligt, av arrangör påhittat namn.

Storbandet uppkom inom Röda Kapellet för ett sextal år sedan efter påstötningar om "lite jazz". Jazz är ju i grunden gehoers- och improvisationsmusik. Eftersom banditerna är notläsare och många, 16, blev det naturligt att starta storband som i grunden är notbundet och bara i vissa solopartier har improviserade moment. Det har varit fascinerande att följa hur våra noviser i jazzens värld på förbluffande kort tid lärt sig behärska dessa vrenskande synkoper och den i grunden annorlunda läsningen av jazzens egen notbild, fram till ett fullödigt svängande band.

Det här var bandets första dansspelning på länge och det passar väl att påminna om att Storbandet är öppet för engagemang på danser, privata fester och liknande tillställningar där behov finns av garanterat lyssnarvänlig dansmusik ur den klassiska swingtraditionen.

Håkan Olsson

Sagan om (s)ven, (v)era, (mp)oppe och de fem karamellerna

Sven hade fått en påse med fem karameller, tre polkagriskarameller en syrlig och en salt. Vera och M-poppe ville vara med och dela på godsakerna. Sven ville egentligen ha alla karamellerna för sig själv, och strängt taget var han inte tvungen att bjuda vare sig Vera eller M-poppe. Men det var nu så att Sven ville fortsätta att vara god vän, åtminstone lite, med både Vera och M-poppe. Kompisar är bra att ha och Sven räknade med att behöva sina vänner i framtiden.

Sven var störst och starkast. Karamellerna var hans. Men han förstod att kompisarna skulle bli lite sura på honom om han inte bjöd på dem. Tänk om de inte ville leka med honom mer.

Vera och M-poppe sa att det var helt okej om de fick var sin karamell och Sven tog resten. Nu visste Sven varken ut eller in. Hur skulle han, som ofta och gärna pratade om rättvisa, göra? Han tog sig en funderare och kom på något som han tyckte var riktigt smart. Han meddelade Vera och M-poppe att de skulle få en av de tre polkagriskaramellerna att dela på. Det Sven hade räknat ut var att Vera

och M-poppe skulle börja kivas om vem som skulle få polkagrisen. Då skulle de bli sura på varandra i stället för att sura på honom för att han inte ville bjuda, och så skulle han i lugn och ro kunna smaska i sig de fyra karamellerna medan vera och M-poppe kivades. Hur det hela slutade? Jo, både Vera och M-poppe insåg svårigheten att suga två på en karamell. De genomsådade naturligtvis också Svens lilla trick. Alltså sa de till Sven att han kunde behålla sina karameller själv, och sedan gick de ut och lekte. Sven satt och såg på sina karameller och hade en besk smak i munnen. Han ansattes av tvivel. Han hade inte varit juste mot sina kompisar. Skulle Vera och M-poppe vilja leka med honom i framtiden?

Moral: Man ska dela med sig till sina vänner!

Varje likhet med de tre oppositionspartierna i Lund och de fem andre vice ordförandeposterna som tillkom i samband med omorganisationen är givetvis en ren tillfällighet.

Cecilia Wadenbäck

Rapport från DS-möte

Den 12/12 sammanträdde Skåne-distriktets styrelse. En av finesserna med att sitta i DS är, eftersom det varit en princip att mötena hålls i de olika lokalavdelningarnas lokaler, att man fått se olika intressanta delar av Skåne. Nackdelen är dock att det alltid blir någon som får långt att resa. Mötena startar därför ofta sent och tiden blir knapp. Från och med nästa år kommer alla möten (om inte kommande DS beslutar annorlunda) att förläggas till Hässleholm. Jag har varit kritisk mot den hittillsvarande ordningen och ser den nya ordningen som en liten, men viktig politisk seger. Tyvärr är tågförbindelserna sådana att man inte kan vara i Hässleholm förrän efter kl. 10 på söndagen (om man kommer från Lund) varför mötena ändå måste starta ganska sent. På lördagar finns det möjlighet att vara kl. 8 i Hässleholm men många fann detta för tidigt. Kanske kan VBs tågintresserade läsekrets finna något sätt att ta sig till Hässleholm så att man är där vid kl. 9.

Ingn återbetalning

I övrigt så kunde jag inte inhösta några större politiska framgångar. Jag hade i en skrivelse (se tidigare VB) yrkat att ett beräknat stort ekonomiskt överskott skulle återbetalas till lokalavdelningarna och att budgetförslaget skulle justeras så att det låg i nivå med årets omsättning. Eftersom yrkandena var av principiell natur vidhöll jag mitt yrkande men majoriteten (dvs. alla utom undertecknad) beslöt att bordlägga ärendet till nästa DS-möte då ett bokslut för året ska finnas. Det kan i och för sig vara rimligt att avvakta med ett beslut tills alla siffror finns på bordet men flera personer argumenterade emot att återbetalning skulle ske så det är nog rimligt att anta att beslutet på nästa DS-möte blir att återbetalning ej ska ske. Överskottet kommer då förmodligen att sättas i något slags fond. Mina två andra yrkanden (rörande verksamhetsplan och verksamhetsberättelse) blev också bordlagda. Motivet för detta var att verksamhetsplan och verksamhetsberättelse kommer upp på nästa DS-möte, dvs. ett fullt rimligt motiv. Mer rapportering om detta kommer således senare.

Ett annat ärende tog upp vänsterpartiet i Lunds beslut att endast betala en del av distriktsbidraget. Förslaget till beslut som var utsänt gick ut på att skriva till medlem-

marna i Lund och informera om att Lund inklusive medlemmarna kommer att få en lägre service än andra organisationer och medlemmar.

Stor upprördhet över Lund

Jag ifrågasatte det rimliga i detta med tanke på det stora överskottet. Vidare var jag mycket tveksam till förslaget att skriva brev till medlemmarna i Lund. Jag ansåg att detta var ett felaktigt sätt att agera på och att i första hand styrelsen borde informeras. Samtidigt var det oklart vilken service det skulle röra sig om. Beslutet blev att informera medlemmarna direkt (jag reserverade mig mot detta) samt att informera styrelsen via en delegation (= verkställande utskottet), det senare beslutet efter ett yrkande från mig. Det framkom under debatten att en del vänsterpartister på olika håll i Skåne är mycket upprörda över Lunds beslut vilket möjligen inte är så förvånande. Det hade varit klokt av DS att bifalla de ovan nämnda yrkandena eller att åtminstone gå en bit på vägen för att något minska de motsättningar som finns.

Saken kommer nu av allt att döma att ställas på sin spets på årskonferensen. Denna bestämdes till att vara i två dagar (12-13/2). Jag var kritisk till att ha konferens i två dagar men det kanske behövs när budgeten kommer upp på dagordningen.

Ola Hagring

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK. Må. 20.12 kl. 19, v-lokalen. Terminsavslutning! Knytkalas - ta med något gott!

RÖDA KAPELLET. Tack för i höst och för i fredags! Vi hör av oss om spelningen den 30.12 (obs fel datum i förra numret). Första rep. i vår sö. 9.1 kl. 18.45.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av och Gunnar Sandin.

Nästa redaktör: ?

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktören: Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.